

terminatas, sed *diminuendas* sine limite, adeoque non ad eas quæ *sunt*, sed quæ *fiunt* omnidatâ minores (quas alio nomine quantitates *evanescentes* & in perpetuo fluxu constitutas non raro appellat) applicari voluisse testaretur cl. Author; scrupulis quidem ex *Barovii* demonstrationibus, & indivisibilium methodo oriundis, subtiliter admodum subducere sese videbatur hæc methodus; nec tamen demonstratis securè acquiescere me permittebat nescio quid sese continuo ingredientis dubii. Donec tandem, demonstrationis acutissimæ mirandam seriem, adhibitis, quas poteram, ex D: Authoris præscripto cautelis denuo aggressus, tandem ejus, quam reliquerat, obscuritatis causam in sequentibus consistere deprehendisse mihi videbar. Quæque ideo, præfatus veniam, æquo D: Authoris judicio, eâ, quæ tanto vero debetur, reverentiâ sisto, in quem finem hæc præmitto lemmatica.

§. I. Indubiam esse, liquidissimæque veritatis certissimos characteres secum ferre hanc enunciationem statuo. *Sole eæ quantitates æquales sunt, quarum differentia nulla est, seu nihilo æqualis.*

§. II. Unde consequitur, si quantitates fiant ultimo æquales, earum differentiam ultimo fieri nihilo æqualem.

§. III.

